

KoRKkiruuvi

3

1. PUHEENJOHTAJAN PALSTA

2. 16.9.Kiltojen yö(k)

3. KoRK vieraili puolustusvoimissa 16.9.1999

4. Tervehdys Otaniemestä!

5. Päivä fuksitätinä

6. The keskiaukeama boy

7. Petterin drinkkivinkki

8. Bordelliexcu

9. ÄÄNESTÄ!

10. Excursioiden tunnelmaa...

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Rakas jäsenistö ja muut,

Fuksien saapumispäivänä oli sali tupaten täynnä. Heitä oli enemmän kuin koskaan. Ja sen kyllä huomasi. Silloin kun minä tallasin koneetalon käytäviä ensimmäistä kertaa, oli samassa rakennuksessa meidän lisäksi myös MIK ja TVIK myös INDECS ja YKI, eikä silti ollut näin ahdasta. Ja ah sitä ruuhkaa pääatalossa. Ei toivoakaan päästä opintotoimiston luukulle, saati käyttämään maailman hitaimman raha-automaatin palveluja. Toista oli silloin, kun minä olin fuksi.

Myös tapahtumissa on riittänyt väkeä. Fuksit kävivät kiitettävän paljon kahden ensimmäisen viikon orientoivissa tapahtumissa. Toivottavasti sama ralli jatkuu. Kiltahuoneen sisutusta on taas tarpeen mukaan uusittu ja pyritty saamaan tilasta entistäkin viihtyisämpi ja rentouttavampi. Mutta syksy on vasta puolessavälissä ja paljon hauskaa on vielä edessä! Syyslomaviikon tiistaina 19.10. järjestää Otaniemeläinen sisarkiltamme KIK Bordellibileet, joihin myös KoRK on kutsuttu. Juhlien vaatetus on nimensä mukainen eli mahdollisimman vähäinen. Varaa matkasi ajoissa, hinta 100 mk sisältää lipun ja kuljetuksen sinne ja takaisin. Paluu seuraavana aamuna juhlien loputtua. Lisätietoja kiltahuoneelta.

Laulukulttuuria elähdytetään 26.10. Koneetalon saunalla. Mukana on vanhoja ja kokeneita laulattajia sekä säestäjiä. Yleisöltä vaaditaan ainoastaan pyyhe (ei pakollinen), lauluintoa sekä tietysti Wirsu, tuo verraton koneeteekkareiden laulukirja. Opetellaan uusia lauluja ja kerrataan vanhoja. Saunoakin saa.

KoRKin ja Tvikin yhteinen fuksikala on 4.11. Kaikki fuksit paikalle, niin teemme teistä viimeisen päälle fukseja.

Viime vuonna alkanutta perinnettä koneosaston avoimien ovien päivästä jatketaan tänäkin vuonna, tosin viimevuotisen sukseen seurauksena tapahtuma on laajennettu kaksipäiväiseksi. Nuo tärkeät päivämäärät ovat 11. ja 12.11. Tuolloin laitosten edustajat esittelevät toimintaansa ja keuhvat itseään luentosaleissa. Lisäksi opiskelijat päästetään päällistämään laitosten tiloihin, että mitäs kaikkea sieltä suljettujen ovien takaa mahtakaan löytyä. Koneosasto toivoo runsasta osanottoa, tutustumiskierroksista voi olla apua valitessasi pää- ja sivuainekokonaisuuksia.

Kerran vuodessa yritämme juhlia (melkein) sivityneesti pukemalla ylle vuosijuhlakelposet vaatteet ja menemällä vuosijuhliin, jotka tänä vuonna ovat 19.11. Paikka on toistaiseksi salaisuus. Fuksit ovat näissä juhlissa yleensä vielä opiskelemissa teekkarikulttuurin saloja eli töissä, mutta ovat toki juhlijoidenkin riveihin tervetulleita.

Yleiskokous on joskus marraskuun loppupuolella. Siellä valitaan seuraavan vuoden hallitus sekä käsitellään muita mahdollisia tärkeitä asioita. Jos juuri sinua kiinnostaa toimiminen yhteisen hyvän eteen tekeminen, tule rohkeasti kyselemään lisää. Tietoja jakavat kaikki hallituslaiset. Kunhan nykyinen hallitus on saanut valittua virallisen puheenjohtajaehdokkaansa, järjestetään ns. Kähmintäsauna, jonne kaikki hallitukseen halajavat voivat tulla esittämään ja kertomaan, millaisiin puuhiin haluaisivat lähteä.

Vuoden päättää pikkujoulusauna 2.12. Tule, näe ja koe jokavuotinen huikea vaatteidenvaihtospektaakkeli. Sellaista ei muualta saa!

Koneenrakentajakillan puolesta,

Elina Voutilainen
KoRK PJ99

16.9.Kiltojen yö(k)

Omistettu heille, jotka eivät paikalle vaivautuneet tai jostain syystä sieltä henkisesti TAI fyysisesti kesken leikin poistuneet... :)

Kiltojen yötä vietettiin koulullamme hämyisinä torstaiyönä syyskuun 16. Illan pimetessä alkoi KoRKin kiltahuoneelle iloisen ekskursiojoukkion sekaan soluttautua yksi jos toinenkin hämillään oleva puksijoukkue päämääränään saada käsiinsä 5kpl Bommari pilettejä. Punainen huone oli jo tulvillaan 70-luvun henkeen olutta (ja jopa viiniä) juovia vanhempia tieteenharjoittajia ja pian saatiinkin ensimmäiset joukkueet matkaan Reginan sulo sävelien siivittäminä.

Erään pelottoman Ilmaista Viinaa -joukkueen "Askareet" killoittain
KoRK -kaikki alkoi täältä, käheän lempeästi luettiin Reginasta naisenunelmia
MIK -rusinoita

Tite -legopaloista juoppolaseilla formula-auto. "Minusta tulee leekoinsinööri!"

YKI -pikkutuhmaa heilumista tangon ympärillä

Indecs -Tähän paikkaan oli jonoa. Suljetun oven takana puhalsimme ankkaparven hukuksiin. Mikä siinä voi kestää??

Taraki -kädet nilkoissa muna suussa juoksua. Niin oli tarkoitus, vaan täysin pisteisiin päästäksemme olikin joukkueemme jäsenen poljettava kotiinsa keittämään lisää kanamunia. (Tällä välin muut kävivät):

Hiukkanen -iloista laulua pihasaunalla vettä tyyliä viskoen. Ehdottomasti leppoisin tunnelma, ja se lauluan ON sitten voimalagi. Tällä välin "Olen just tulos muna kädes" -jäsenemme liittyi takaisin joukkoon ja kävimme kuittaamassa pisteet raksalta, minkä jälkeen lähdimme jonottamaan sähkökillan autorataan.

Skilta -Skilta Gp:n voitto!!! KoRK kaikkien kaveri- toivotuksin!! Hieno hopia lautanen ja poreilevaa!!

TamArk -illan noloin paikka

Autek -muutama fisu löysi pisulaarin! Å

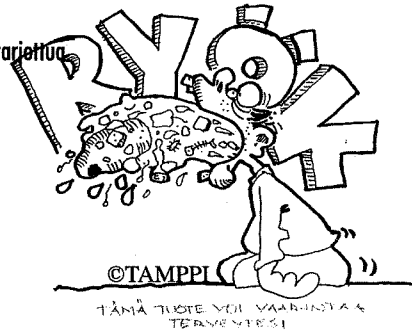
TVIK - viimeiset tanssahtelut!

Tapahtuma jatkui sähkötalon toisessa kerroksessa, jossa yleisöä viihdyttivät Varttisäkki sekä (toisen bändin nimi?). Pääesiintyjä osasi ainakin soittaa Apulannan madon sekä kauppaopiston naise! Bommari liput nenämme edestä vei "Penat" (?) jotka tosin eivät palkintoaan paikanpäältä hakeneet. Meidän mielestä liput olisi kuulunut antaa tässä tapauksessa meille... Mutta saimmepa ilahduttaa kansatovereitamme jakamalla ilmasta viina, eli koko voittokorimme!! Toinen sija koko kilpailuissa oli tietenkin erittäin kunnioitettava saavutus, peräti(jalki)palkitsemisen arvoinen(sen verran me KoRKin mainetta pidimme yllä(vihje!)). Oma iltoni jatkui bändien lopetettua siivoiluissa auttaen ja vielä kiltahuoneella vallitsevan kaaoksen siistittyämme pääsin vihdoin viimeiselle rastille: kotiin nukkumaan.

Kiltojen yökistä parhaiten selviää hilpeällä huumorilla(&hienoisessa humalassa). Tuomarien lahjonta kuuluu tietenkin olennaisena osana teekkareiden järjestämiin kilpailuihin. Nuoleminen oli siis perin suotavaa, ellei jopa pakollista. Tästä kokemuksesta rikastuneina osasimme jo henkisesti valmistautua FuksiWundeRundea varten.

Kiitokset vielä upealle joukkueelleni, olette ihania!! xxx maiju

Ps. Mirva, vaikka ilmainen viina on aina hyvää, El silti kaikkea tarjottua
TARVITSE juoda ;)

KoRK vieraili puolustusvoimissa 16.9.1999

Oli kaunis syksyinen torstaiamu, kun 19 vielä hiukan unista koneitekkaria kokoontui obeliskille. Muutama hylsy singahteli ilmassa virittäen matkaanlähtiöitä sopivaan tunnelmaan. Pian saapuikin puolustusvoimien linja-auto, tosin ei se kauniin vihreä, vaan joku Paunulainen. Ilmeisesti ilmavoimatkin seuraavat ajan trendiä ja teettävät helpompia hommia alihankkijoilla. Hiukan lohtua tuotti se, että kuskillamme oli messinkiä olkapäällään.

Ensimmäinen kohteemme oli Linnavuori, missä moottorikorjaamo Finavitec majailee syvällä kallioluolassaan. Saimme aluksi maittavan, joskin hiukan yllätyksettömän ruuan, hernekeittoa ja pannukakkua. Erona armeija-aikoihin hilloa sai ottaa itse niin paljon kuin halusi. Hylsyjen esiintymistiheys kasvoi ruokailun niin paljon, että heikkopäisempää olisi voinut vaikka hirvittää. Erityistä hupia herätti kabinetin ovessa ollut kyltti "ei haalareissa", joten oli hyvä, että läksimme matkaan siviileissä.

Tavanomaisten kalvosulkeisten jälkeen meidät jaettiin kahteen ryhmään ja läksimme korjaamokierrokselle. Luolaa tuntui olevan kilometritolkulla ja täältäkin löytyi monenlaisia mielenkiintoisia kylttejä, mm. "Tulipalon sattuessa vie (kaasu)pulot ensin turvaan", "Luvallisten polkupyörien säilytyspaikka", "Tyhjä pullo", "Täydet pullo" sekä "Varo ärsyttävää". Myös moottorit olivat kiehtovia. Hornetin voimalaitteeseen emme saaneet jättää klämmäisiä sormejaljia, mutta onneksi Hawkin moottoria sai sillittää. Lisäksi tiloissa korjattiin merivoimien dieselmoottoreita, joiden jyhkeä massiivisuus oli mykistävää. Kierroksen jälkeen saimme kahvia, jonka jälkeen poistuimme kohti Lentovarikkoa.

Lentovarikolla käristeltiin jonkin aikaa kelmuja piirtoheittimen kelmeässä loisteessa. Esittelijöistä osa oli sinipukuisia insinöörismiehiä, jotka kertoivat ilmavoimista yleensä ja Lentovarikosta erikseen. Välillä kävimme jaloittelemassa ja tutustumassa samalla HN-toimiston sermiverkostoon. Ikävä kyllä kello oli jo niin paljon, että pystyimme ainoastaan kuvittelemaan terävännäköisiä diplomi-insinöörejä pöytiensä taakse. Viimeisen kalvoesityksen piti nuori, salskea miekkonen, joka kertoi, millaisia töitä hän lentovarikolla teki. Esitys päättyi kotivideoon, jonka aiheena oli ko. miekkosen käymä koelentokurssi. Filmissä Hornet lensi eestaas ja syöksyi välillä uhkaavan näköisessä alas noustakseen taas yläilmoihin. (DI ei kuitenkaan ollut kuskina, (kirj. huom..))

Viimein pääsimme saunaan. Olutta oli mitoitettu sopivasti, sillä juuri kun jääkaappi tyhjeni, olikin jo aika siirtyä yläkerran ruokailutiloihin. Välillä kävimme kääntymässä perinnehuoneessa, joka oli jonkunlainen museotila täynnä vanhoja, käytöstä poistettuja lentovarusteita sun muita tavaroita. Saunatilat uimarantoineen olivat loistavia ja ruokakin oli hyvää. Isännät saunoivat innolla kanssamme.

Mutta kaikki hauska loppuu aikanaan ja niin myös kuljettajamme työaika. Oli siis aika lähteä kotiin. Ilahduttimme vielä isäntiämme kauniilla moniäänisellä laululla ja pakkauduimme bussiin. Lauoimme myös kuljettajalle, ja hän näyttikin kovin iloiselta, kun vihdoin olimme jälleen lähtöpisteessä. TTKY oli ystävällisesti järjestänyt exculle jatkot nimeltä kiltojen yö, ja joillain yö kuulemma jatkuikin pitkään.

Retkeläisten puolesta,

Elina Voutilainen

Stolt Av Grönhet

Tervehdys Otaniemestä!

Hei vaan teille rakkaat sisarkiltalaiset! Syksy tuli ja KIK aloitti uuden "luku"kauden muiden lailla. Alkusyösyn ohjelma on täälläkin painottunut uusien phuksien paimentamiseen ja opastamiseen. Phuksia tuli paljon ja he ovat mukavia. Yritimme panostaa phuksien vastaanottoon hieman muuttuneella strategialla ja se kannatti. Phuksisiteille tuli hurjat 150 phuksia ja puhtaita haalareita meni kaupaksi ennätyskelliset 200. Tulevaisuus näyttää siis hyvältä. Ohjelmaa on phuksilla riittänyt alusta lähtien. Otaniemessä ja Hesassa on suunnistettu, on siittä ja laulettu, joskus myös urheiltu. Perinteinen köydenveto Sähköinsinöörikiiltaa vastaan päättyi siten, että KIKin phuksit vetivät Kemman ja Raksan avustuksella sikin Ossinlampeen. Riemu oli ja on yhä suunnaton. Hallitus sitä vastoin hävisi oman vetonsa ja puhiksemme Anna pääsi jälleen kerran uimaan. Syksyn jatkuessa tahti hieman hellittää. Kunnes on aika avata Bordellin syntiset ovet. Näiden bileiden suunnittelu on jo varsin pitkällä. Liput loppunevat muutamassa päivässä. Badekarpaddingen eli kylpyammesoutu Trondheimissa kuului myös KIKin syksyyn. Joukkue lähetettiin kisaan tänäkin vuonna. Ulkomaalaissarjan voitto napsahti jälleen Otaniemeen. Kotimaan pitkä excursio tehdään länsirannikolle ja phuksiexcujakin on. Kaikkea muuta tavanomaista järjestetään vanhaan malliin. Yleisesti ottaen syksy on sujunut Otskissa varsin mukavasti. Kevästä ei ole vielä muuta varmaa tietoa kuin se, että Koneinsinöörikiilta juhlii 85-vuotijuhlaansa näyttävästi. Kuuban Yö 2000-bileitä ryhdytään kehittämään toden teolla syksyn edetessä. Että tällaista tänne. Koettakaa pärjällä!

Eero Kulmala
Päätoimittaja
Koneinsinöörikiilta

Joskus meno on näinkin kovaa, kun asiantunteva hallitus on liikkeellä.

Päivä fuksitätinä

Prologi

- Hei Juho, KoneCup on kuulemma syyskuun viimisenä päivänä, just ennen bommareita. Kai me taas kasataan ZSKA pelaamaan?
- Joo, tottakai. Kuohuviinit mukaan ja haalarit päälle, vai?
- Niin. Ja sitten mä ajattelin, että kun se lämmin kuohuviini ei ollut viime vuonna kovin hyvää, niin otetaanko joku iso astia, johon kaikki tekee kotona jäitä, ja sitten se toimii jääkaappina viineille?
- Joo, hyvä idea. Menenkin tästä samantien laittamaan jäitä tulemaan. Näkyylee.

Torstai 30.9.1999

Aamulla, heti aamupuuron syötyäni, siirryn kuohuviinin ja jäiden kera Ahvenisjärven kentälle peliä odottamaan. Perinteisesti meidän joukkue keskimäärin myöhästyy, mutta onneksi meidän ensimmäinen pelikin on vasta puoli tuntia turnauksen alusta.

Kun meidät vihdoin kutsutaan pelaamaan, huomaamme iloksemme, että tuomarinamme toimii koko turnauksen päätuomari Esko. Päätämme heti pienissä mielissämme tarjota tuomarille olutta, ettei suu pääsisi kuivumaan pilliä vihellellessä. Tuomari ei kuitenkaan oluesta välitä, joten meidän on pakko korkata ensimmäinen kuohuviini jo ennen pelien alkua. Viinistä tuomari onneksemme piti, sillä se auttoi meitä häviämään pienemmillä maaliluvuilla. Ensimmäinen pelimme sujui hyvin, saimme jopa maalin tehtyä. Tai siis tarkemmin sanottuna vastustajan maalivahti oli se paras pelaajamme, ainoa joka sai meille maalin tehtyä koko turnauksen aikana.

Ensimmäisen pelin aikana kuulumme, että yksi joukkue lohkostamme oli jättänyt tulematta, joten pelimäärämme kutistuisi kahteen kolmen sijasta. Hetken surtuamme tajusimme, että nyt emme voi muuta kuin keskittyä nestetankkaukseen, jonka toteutimme huolella. Siinä sivusilmällä koko turnausta seuraten näytti siltä, että kaikilla siellä oli niin mukavaa. Kannattanee ensi vuonnakin tulla mukaan.

Palattuamme pelimme houkkueemme hajosi taas ympäriinsä, minä itse lähdin käymään Maila-tädin luona opintotukitoimistossa. Maila ei edes ollut kovin yllätynyt, kun menin anomaan tukea haalarit päällä pienessä kuohuviinipöhnässä. Ilmeisesti tuossakin työssä on jo nähnyt paljon kaikennäköistä. Palattuani pelikentälle huomasin joukkueemme joutuneen tuomareiksi muille kentille vähäksi aikaa, mutta taisimme kuitenkin liiveta paikalta paljon ennen alkusarjojen loppua. Toivottavasti tuomareita löytyi jostain.

Tarkoituksenamme oli suunnistaa pelien jälkeen kapteenimme luokse saunaan, mutta ilmeisesti sinne ei kukaan mennyt. Minä ja naapurikentän tuomari lähdimme kauppaan olutta ostamaan. Ilmeistä päätellen kaupan täti ei ole tottunut siihen, että ensin kävellään kauppaan sisään, ostetaan 2 pulloa olutta ja tullaan 5 minuutin päästä janoisen näköisenä takaisin ja ostetaan kymmenisen pulloa lisää. Lupasimme kuitenkin tulla vastakin, jos olut loppuu kesken.

Muutaman mutkan kautta löysin itseni saunasta jokusen tunnin myöhemmin. Lainasin isännältä shampoo-pullosta jotain vihertävää ainetta, ja heti käytettyäni sitä kuulin, että se on joko avovaimonsa karvanpoistoaainetta tai koirien kirppushampoota. Päätelin siis, että seuraavana päivänä mulla ei enää ole joko hiuksia tai kirppuja.

Saunottuamme ja parannettuamme maailmaa usean viinipullon ajan päätimme suunnistaa suureen ja mahtavaan Mikontaloon. Siellä ehdimme juuri ja juuri näkemään kaverin bileet, sillä soitettuamme ovikelloa he olivat juuri lähdössä. Olikohan meidän tulolla mitään vaikutusta asiaan?

Seuraava etappi olikin Mikontalon kerhuhuone, jossa oli viralliset bommaripohjat. Viivyttyäni siellä hetken otin mielestäni repun selkääni ja lähdin asuntoni kautta bommareihin tarkoituksena jättää reppu tavaroineen kotiin. Kotona tarjosin minua seuranneelle punapukuiselle oliolle viskiä ja hetken leväytyämme suunnistimme kohti koulua.

Jo myöhäisiltapäivästä lähtien olin kärsinyt kummallisista muistikatkoksista, ja koululle päästyäni ne alkoivat vaivata paljonkin. Mutta jokatapauksessa, bommareissa ainakin kävelin portaita ylös alas, olin mukana perustamassa leiriä luiskalle, juttelin paljon ihmisten kanssa, kävin jopa bändiä vilkasemassa. Päätellen haalareideni likaisuudesta lainasin niitä jollekin, joka ei ihan koko aikaa pysynyt pystyssä. Kaiken tämän lisäksi muutamat tuttavani vielä yrittivät seuraavana päivänä väittää mun tehneen muitakin kummallisia juttuja, mutta eihän niihin kannata uskoa. Onneksi bommareissa ei muuten ollut väkivaltaisia tupakointia vastustavia naisia, koska minä kuulemma poltin yhden savukkeenkin illan aikana; potkuja päähän en todellakaan kaivannut.

Epilogi

Seuraavana päivänä totesin hiusteni olevan tallella, joten kirppuja mulla sitten varmaan ei ole. Ainakaan enää. Napsautin tietokoneen päälle ja luin sähköpostit: Mikontalon bommaripohjien järjestäjä ilmoittaa mulle, että mun reppuni on hänen kotonaan. Nimenomaan se sama reppu, jonka illalla muistan laittaneeni selkääni ja lähteneeni viemään sitä kotiin. Onneksi sekin löytyi. Vielä kun jostain löytäisi ne kadonneet tunnit...

Juho the fuksitääi

KORKI

Tampereen Teknillisen Korkeakoulun KoneenRakentajaKilta

Petterin drinkkivinkki

Jaakon kaataja eli pylväspaukku

4 cl Pohjanpoika

1,5 cl appelsiinimehu

0,75 cl Fanta orange

1 cl Coca cola

0,75 cl Fanta orange

Sekoitetaan kertakäyttömuovilusikalla.

Nautitaan hyvässä seurassa sanoen "Voi helvetti!".

Pylväs special

Muuten samanlainen, mutta lopuksi vielä sokerinpala

Bordelliexcu

19.10.1999 koitti sitten viimein päivä, josta oli jo pitkään puhuttu, itse asiassa jo edellisvuonna. Tuolloin oli jo heitetty ilmaan ajatus excursion järjestämisestä KIKin (KoneInsinööriKilta) Bordellibileisiin Otaniemeen. Tuolla Suomi-neidon alapäässä bileet ovat paljon puhuttu tapahtuma ja liput loppuvatkin aina heti alkuunsa. Excuvastaavamme Osku onnistui kuitenkin puhumaan KoRKille lippuja myytäväksi ja niin excu päästiin järjestämään.

Bileet järjestetään keskellä Otaniemen Teekkarikylää sijaitsevassa Servin mökissä. Perverssejä bilettäjiä löytyy vuosittain noin 500, joten ihan kunnan meininkiä oli jo etukäteen odotettavissa. Ideahan tapahtumassa on, että asun pitää olla joko teemaan sopiva, tai sitten sitä ei saa olla ollenkaan. Asut olivatkin todella upeita ja huomasin, että niihin oliin panostettu ihan tosissaan, paitsi allekirjoittanut. Parhaiten jäi mieleen, mikäli nyt reissusta mitään muistan, erään naisen pukeutuminen. Hän kun oli päättänyt toteuttaa sitä pukeutumiskoodin jäljempänä mainittua osaa eli saapui juhliin syntymäassunaan.

Itseni ei bileisiin pitänyt alun perin lähteä lainkaan johtuen tenteistä. Bileet kun olivat ikävästi keskellä tenttiviikkoa. Jassukka ja Patteri saivat kuitenkin puhuttua viimeisenä iltana järkäleä päähäni ja niin olikin sitten edessä nopea asuvallinta. Päädyin pukeutumaan naapurin tytön mustaan pitsibodyyn. Huomasin heti asun pueituani, että minulla oli vaarana retkahtaa itseeni puhumattakaan muiden miesten katseista, hyi saatana.

Lähdön oli määrä tapahtua obeliskin edestä klo. 15.00 ilman akateemista varttia ja niimpä tulimme koululle jo paria tuntia ennen vetämään pohjia. Muutenhan meillä ei olisi ollut aikaa vetää viinaa kuin noin 12 tuntia. Pohjien otto kannatti, sillä muuten olisin tuskin asua kehdannut päälleni pukea. Kellon näyttäessä lähtöä valuimme bussille ja suuntasimme kohti pornoliikettä täydentämään asujamme. Korkeiden hintojen vuoksi taisivat asutäydennykset jäädä kuitenkin aika vähäisiksi. Sitten jatkuikin excujen perinteisin osa, eli juominen. Otaniemeen saapuessamme olivatkin kaikki, tai vittu määhä tiedä, ite ainakin, sen verran sekaisin, ettei kukaan enää varmasti epäillyt olemmeko koneteekkareita vai nou. Paikanpäälle saavuimme jo ennen bileiden alkua, joten olimme sisällä ensimmäisten joukossa. Ensimmäisenä osui silmiin isoilta screeniltä pyörivä pornofilmi. Baaritiskikin löytyi heti alkuunsa ja niimpä muistikuvien heikentäminen pääsi jatkumaan tuttuun tyyliin.

Paikka täyttyi juhlijoista melko nopeasti ja tunnelma pääsi nousemaan kattoon. Tästä eteenpäin alkavatkin muistikuvani olemaankin sitten jo melko vähäisiä, tai ainakin hieman epämääräisiä. Veronica esiintyi mökin näyttämöllä jossain vaiheessa iltaa. Porukka kuitenkin pakkautui lavan eteen niin tehokkaasti, etten paljoa päässyt esitystä näkemään. Huomasinkin tilaisuuteni tulleen ja marssin tyhjälle baaritiskille, huonoin seurauksin. Liekö sitten synnä liallinen viinan juonti vai mikä mutta päätin joka tapauksessa liittyä konekullan hyperventiloijiin. Kohta alkoikin taksimatka kohti sairaalaa homoparikuntamme Jaakon ja Petterin kanssa. Hetken aikaa ajelumme kohtaus meni ohi ja kurvasimme takaisin Otaniemeen. Viinaa minun ei kuitenkaan enää annettu juoda. Kävimme vielä katsomassa jatkobileet rantasaunalla mutta todettuamme ne huomattavasti "pääjuhlaa" heikommaksi esitykseksi siirryimme bussille nukkumaan ja odottelemaan loppujakin joukkoja palaileviksi.

Bileet olivat todellakin kokemisen arvoiset, vaikka vittuilua saankin varmaan kuulla taas pitkän aikaa. Oli todella harmi, että ne sattuivat meidän tenttiviikollemme, eivätkä kaikki halukkaat päässeet osallistumaan onniluun.

Hekoksikin haukuttu Esko

ÄÄNESTÄ!

EDUSTAJISTOVAALIT
2.-3.11.1999

Ennakkoäänestys
25.-27.11.1999 Päätalo

TTY:n edustajisto on ylioppilaskunnan korkeinta valtaa käyttävä elin, johon jäsenistö valitsee 35 jäsentä joka toinen vuosi pidettävillä vaaleilla.

Jokaisella jäsenellä on äänioikeus, äänestä sinäkin.

Osoita henkilöllisyytesi äänestyspaikalla opiskelijakortilla tai henkilöllisyystodistuksella. Äänestäjä saa äänestyspäivänä Juvenes-lounaan erikoisalennuksella.

Voitetaan yliopistolaiset jälleen kerran äänestysviikkauudessa. Seuraa ilmoittelua. Ehdokkaat löydät vaikkapa konetalon vaalimainoksista ja uusimmasta Anturista.

ÄÄNESTÄ EDUSTAJISTOVAALEISSA!

Excursioiden tunnelmaa...

Oletko koskaan osallistunut excursiolle?

Kuivimmillaan excursio on lyhyt matka lähiseudun yritykseen, jossa tarjotaan perinteiset pullakahvit, kalvosulkeiset ja tehdaskierros. Silti se voi antaa paljon arvokasta oppia ja tietoa, idean mahdollisesta työpaikasta jne...

Toisena ääripäänä voisi olla vaikkapa excu Linnanmäelle ja Korkeasaareenpitämään hauskaa. Matka olisi jo pitempi, joten yhteistä aikaa bussissatulee runsaammin. Ja matkan kohde on hieman epävirallisempi, joten jomatkin alussa voipi ottaa hieman rennommin, eikä tarvitse ajatella fiksuasiintymistä jossain yrityksessä ja keksiä viisaita kysymyksiä. Näilläreissuilla tärkeintä on hauskanpito ja yhdessäolo.

Kummallakin on omat hyvät ja huonot puolensa. Ja kummatkin ovat mielestäni excursioita. Ja yleensä excut sijoittuvatkin näiden kahden välimaastoon. Teekkareilla on tärkeää pitää hyvät suhteet yritysmaailmaan. Ja näitä suhteita pystytään luomaan ja ylläpitämään käymällä tutustumassa kyseiseen firmaan. Eräät firmat ymmärtävät, että on hyväksi uhrata pari markkaa paikalle tuleviin teekkareihin ja tehdä heidät tyytyväisiksi - sillätavalla jää parhaiten hyvä muisto kyseisestä yrityksestä.

Ja teekkarithan tehdään onnellisiksi aika helpolla. Hyvä lounas ja mahdollisesti pari ruokaolutta tekee tehtävänsä. Ja tämän jälkeen kyseisellä teekkarilla on pääsääntöisesti hyvä kuva kyseisestä firmasta. Tämä voi olla hyödyksi tarjoavalle firmalle pitkänkin ajan kuluttua, kun ko. teekkarit on töissä päättävissä elimissä. Useimmilla reissuilla alkoholijuomat eivät pysy kaupan hyllyillä eivätkä korkeaammassa pulloissa. Sehän on loppujen lopuksi tavallista teekkaripiireissä. Eikä se ole mitenkään paha asia - kunhan se ei mene liiallisuuksiin. Monasti joukossa on absolutisti ja muutama, jotka juovat erittäin vähän, sekä sitten muutama, jotka juovat erittäin paljon. Eli laidasta laitaan. Pääasia, että kaikilla on hauskaa.

KoRKin excuilla on aika usein tilaa. Eli mukaan mahtuu. Jos sinä et tunne killan aktiiviporukasta (joka yleensä lähtee matkaan) ketään, niin ei se ole este lähteä matkalle. Tässä tapauksessa matkasta tulee mukavin, kun otat muutaman hyvän kaverin mukaan reissuun. Silloin ei ole pelkoa siitä, että jäisi yksin matkalla. Ja silloin on varmasti helpompi tutustua myös niihin muihin ihmisiin. Matkan jälkeen huomaat, että koululla joutuu morjestaamaan yhä useammalle ihmiselle ja taas on pari uutta tuttavuutta.

Excujen järjestäminen on jäänyt nykyään pelkäämään excuvastaavan osaksi. Mutta ei sen tarvitse olla näin. Urakka on aika suuri, joten apu on aina tervetullut. Hyviä auttamiskeinoja on esimerkiksi ideat hyvistä excupaikoista sekä yhteyshenkilöt hyviin firmoihin (jos tuntee jonkun pehmeällä pallilla istuvan).

Excursiovastaavan hommaan kuuluu mm. edullisen mutta hyvän bussin etsiminen, sopivan päivämäärän miettiminen (ei tenttejä ja välikokeita tai jotain muuta suurta tapahtumaa), matkareitin miettiminen, sopivien firmojen etsiminen (joille sopii juuri kyseinen päivä ja jotka haluavat meidät vastaanottaa), edullisen majoituspaikan etsiminen, aikataulujen laatiminen (ottaen huomioon useat taumat), budjetin laatiminen, mainosten laatiminen yhdessä tiedotusvastaavan kanssa, ilmoittautumisjärjestelmän hoito, aamiaisen miettiminen ja hankinta, porukan kasassa pitäminen (katsoa, että kaikki on aina mukana) sekä tietysti saada porukka asiallisessa kunnossa firmaan. KoRK ei ole voittanut lotossa eikä saanut muutamaa suurta yritystä

syyttämään rahaa toiminnan tukemiseksi. Siksi matkat järjestetään yleensä omakustannushintaan. Tämä hinta muodostuu lähinnä seuraavan kaavan mukaisesti: (majoituskust. + matkakust.)/osallistujamäärällä. Kiltta on budjetoinut myös hieman varoja excujen tukemiseen. Ja jos exculle lähtee täysi porukka, voi hinta olla edellistä edullisempi. Jos taas mukaan lähtee vain puolet siitä mitä mahtuu, menee kaikki excurahat ja enemmänkin tappioiden peittämiseen.

Joka tapauksessa matka on huomattavasti edullisempi kuin esimopiskelijalipulla junalla matkustettaessa. Lisäksi reissuun kuuluu majoitus, useamman päivän reissuissa aamiaisen ja mahdollisesti yritysten tarjoamat lounaat yms. Ja hyvää porukkaa ja mukavaa yhdessäoloa ei sovi unohtaa. Linja-autossa on tunnelmaa...

Jos et ole exculla vielä ollut, ei sinulla ole mitään syytä olla myös lähtemättä. Jos taas olet exculla ollut, etkä siitä pitänyt, niin ei sinne tarvii toista kertaa lähteä. Aina pitää kokeilla kaikkea. Ja niitä pettyjiä on varmasti aika vähän (aina kuitenkin löytyy kaikenlaisia ihmisiä...).

Eli ei muuta kuin syksyn excuja odottamaan. Kaikki mukaan ja excuvastaavalle voi meilata (hell@cc.tut.fi) ideoita ja toiveita.

Ohjeet lähtijöille:

Ohjeet lähtijöille:

Ohjeet lähtijöille:

- 1) ILMOITTAUDU ajoissa, niin pääset mukaan.
- 2) Lähe matkaan ILOISELLA JA AVOIMELLA MIELELLÄ
- 3) Ole maltillinen - me kaikki olemme erilaisia ja matkat ovat joskus pitkiäkin.
- 4) Ota mukaan vähän taskurahaa välipaloihin, kahviin, juomiin ja mihin matkalla nyt rahojasi haluatkaan käyttää.
- 5) Ota selvää varustuksesta esim mainoksesta tai excuvastaavalta (haalarit vai ei, majoitusvälineet yms.)
- 6) Hauskaa saa pitää, mutta aina täytyy olla riittävän asiallinen, jotta teekkarilakkia kehtaa pitää vielä vastaisuudessakin päässä.

Tulkaa kaikki mukaan. Nähdään viimeistään bussissa! Ja tietenkin hauskaa ja aurinkoista kesää kaikille!

t: Juho (excuvastaava -97)

